

FARSUND SANGEN

Mel.: Barndomshjemmet

Når til dagligdags jeg går omkring og rusler
langs med kaien i min kjære gamle by,
ser på dem som går på skipene og sysler
blir min barndomsdrøm så klar for meg på ny.
Der er sjøen, der er skipet, der er veien,
som kan føre meg til eventyret ut.
La de andre eie gatene og heiern
sjøen er det ene for en norsk sjøgutt.

I min tanke ser jeg skuten stå ut havnen
til en shanty har vi anker hevet opp.
Seil er satt, og vannet kruses foran stavnen,
det er legedom for både sjel og kropp.
Kursen setter eg for sagnomsuste strender,
hvor i ungdomstid jeg for så vidt omkring.
Der jeg atter møter gamle, gode venner,
som kan prate om de underligste ting.

Kan du huske da vi seilte i Passaten,
Mens hun duvet steady fram for åtte knob.
Kanskje var det av til litt snaut med maten,
men et mannsfolk blir du ei på bare snob.
Kanskje droppet du ditt anker ned i io,
kanskje så du Golden gae en morgenstund.
Kanskje nynnet du en sang i Pernambuco.
Kanskje tok du deg på banjerdekk en blund.

Legg om roret og sett kursen hjem til Norden.
We are homeward bound again du gamle venn.
For blant alle land og byer her på jorden,
er Farsund der jeg har mitt kjære hjem.
Den har sjøen, jeg har havnen hvorfra veien
førte meg engang til eventyret ut.
La de andre eie gatene og heiern.
Sjøen er det ene for en norsk sjøgutt.

Farsundsaugen

Melodi: Barndomshjemmet:

Når til dagligdags jeg går omkring og rusler
langs med kaien i min kjære gamle by,
ser på dem som går på skipene og sysler
blir min ungdomsdrøm så klar for meg påny.
Der er sjøen, der er skipet, der er veien,
som kan føre meg til eventyret ut.
La de andre eie gatene og heien
sjøen er det ene for en norsk sjøgutt.

I min tanke ser jeg skuten stå ut havnen
til en Shanty har vi anker hevet opp.
Seil er satt, og vannet kruses foran stavnene,
det er legedom for både sjel og kropp.
Kursen setter jeg for sagnomsuste strender,
hvor i ungdomstid jeg før så vidt omkring.
Der jeg etter møter gamle, gode venner,
som kan prate om de underligste ting.

Kan du huske da vi seilte i Passaten,
mens hun duvet steady frem for åtte knob.
Kanskje var det av og til litt snaut med maten,
men et mannsfolk blir du ei på bare snob.
Kanskje droppet du ditt anker ned i Rio,
kanskje så du Golden Gate en morgenstund.
Kanskje nynnet du en sang i Pernambuco.
Kanskje tok du deg på banjerdekk en blund.

Legg om roret og sett kursen hjem til Norden.
We are homeward bound again du gamle venn.
For blant alle land og byer her på jorden,
er Farsund der jeg har mitt kjære hjem.
Den har sjøen, jeg har havnen hvorfra veien
førte meg engang til eventyret ut.
La de andre eie gatene og heien.
Sjøen er det ene for en norsk sjøgutt.